

geinstituttet og visse erhvervsvirksomheder eller personer ikke er åbenbar eller let konstaterbar. Det vil her ofte være vanskeligt for tilsynet med banker og sparekasser at godtgøre, at der foreligger en sådan forbindelse, da dette forudsætter oplysninger om aktiebesiddelse, om interne organisationsforhold eller om indgåede aftaler, som udenforstående vanskeligt eller umuligt kan fremskaffe. Man foreslår derfor i stk. 2 en bestemmelse om omvendt bevisbyrde, således at banken eller sparekassen skal afkræfte eksistensen af en forbindelse af den i stk. 1 omhandlede art, såfremt tilsynet har begrundet formodning om, at en sådan foreligger. I kravet om, at tilsynets formodning skal være begrundet, ligger, at den skal være bygget på visse objektivt påviselige forhold.

Til § 28.

Til stk. 1.

Bestemmelsen erstatter BL § 11, stk. 1, og Spkl. § 10, stk. 1. Da sparekasserne ved forslaget får adgang til at drive samme former for virksomhed som bankerne, bør de opfylde samme likviditetskrav som disse. Forslaget indebærer, at også fuldt ud sikre og likvide anfordringstilgodehavender hos danske og udenlandske sparekasser kan medregnes til kassebeholdningen, og at bestemmelserne i BL § 11, stk. 3, om, at en banks beholdning af visse særlig likvide midler skal udgøre mindst 2 pct. af bankens gældsforpligtelser, udgår, idet de er ganske uden praktisk betydning.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer til BL § 11, stk. 2, og Spkl. § 10, stk. 2.

Til kapitel 7.

Kapitlet indeholder regler om regnskabsaflæggelse og revision i banker og sparekasser. Vedrørende regnskabsbestemmelserne bemærkes, at det findes hensigtsmæssigt, at samtlige de for banker og sparekasser gældende regnskabsbestemmelser findes i bank- og sparekasseloven. AL 1973 § 96, stk. 3, fastslår da også i overensstemmelse med denne opfattelse, at lovens §§ 96-108 om årsregnskab og koncernregnskab kun finder anvendelse på banker i det omfang, det er fastsat i bankloven eller i de i medfør af samme givne forskrifter.

Forslagets regnskabsbestemmelser bygger dog i det væsentlige på aktieselskabslovens regler, som ligeledes forudsættes at være vejledende for tilsynet med banker og sparekasser ved dets udarbejdelse af nærmere regler, jfr. forslaget § 30, stk. 3, om koncernregnskab og om særlige oplysninger til regnskab i form af noter.

For så vidt angår revisionen i banker finder derimod aktieselskabslovens regler anvendelse, idet banker ikke er holdt udenfor disse. For sparekassers vedkommende foreslås, at det tilsvarende kommer til at gælde, jfr. henvisningen i forslaget § 36, stk. 2. I en fælles lov for banker og sparekasser bør der principielt gælde ensartede revisionsregler. Med hjemmel i forslaget § 36, stk. 3, jfr. stk. 2, kan handelsministeren ved fastsættelsen af bestemmelser om revisionen i sparekasser foretage de tillempler af revisionsbestemmelserne, som måtte være fornødne.

Visse for sparekasserne særegne forskrifter i forbindelse med regnskabsførelsen er udeladt i forslaget. Det gælder således de i Spkl. § 11 indeholdte detaljerede regler om føringen af kassebøger m.v. Disse bestemmelser, som blev indført for at afhjælpe visse mangler ved bogholderiet i små sparekasser, må efter fremkomsten af moderne bogholderisystemer anses som overflødige og utidssvarende.

Dernæst bortfalder den i medfør af Spkl. § 12, stk. 3, pkt. b, bestående adgang til at opføre en vis del af fondsbeholdningen til anskaffelsesprisen, jfr. nu forslaget § 32, stk. 1. En sådan bogføringsmåde vil kunne tilsløre sparekassens reelle egenkapitalforhold og vil kunne medføre driftsmæssige ulemper, bl.a. ved at vanskeliggøre en rentabel omplacering af fondsmidler. I øvrigt opfører de fleste sparekasser hele obligationsbeholdningen til dagskurs, og den i forslaget § 56, stk. 13, fastsatte frist til opfyldelse af kravet må sammenholdt med den i § 56, stk. 10, fastsatte frist for opfyldelse af forslaget egenkapitalkrav anses for tilstrækkelig til at imødekomme de sparekasser, som på grund af opfyldelse af den særlige værdioptagelsesregel ikke opfylder egenkapitalkravet.

Endvidere udgår bestemmelsen i Spkl. § 12, stk. 6, om en særlig fond til regulering af kursgevinster og kurstab på værdipapirer. Sparekasserne er herefter frit stillet med hensyn til om, sådanne gevinster eller tab skal posteres i en særskilt fond og således holdes uden for det årlige driftsresultat, eller om de skal betragtes som almindelige driftsindtægter og -udgifter, der indgår i driftsresultatet. Ønskes kursreguleringsfonden opretholdt, skal sparekassens vedtægter indeholde bestemmelse herom.

Efter Spkl. § 12, stk. 7, l. pkt., opføres lån, som en sparekasse yder til kurs under pari, til deres pålydende beløb. Er opsigelsesvarslet længere end 1 år, eller er rentefoden ikke bevægelig efter sparekassens bestemmelser, må dog højst 3 pct. af kursforskellen tages til indtægt med det samme, medens resten opføres på en særlig reguleringskonto, der ikke medregnes til egenkapitalen. Fra regulerings-